

naturligt medfører, at Reglerne for deres Strafftyld, saaledes som allerede ovenfor ved Udkastets § 45 antydet, maae gives anderledes end Bestemmelserne om andre i en Forbrydelse ved samtidig eller foregaaende Medvirksomhed Deelagtige. Og om det fremdeles end maatte være gjørligt at affatte Bestemmelsen angaaende Fleres Forening om Forbrydelsers Udførelse paa en saadan Maade, at deraf kunde udledes Regler, ikke blot for hvorledes de Personer, der tage Deel i en Forening til Udførelsen af en eller flere bestemte Forbrydelsers Udførelse, skulle straffes, men ogsaa for Afstraffelsen af Bandede medlemmer, synes det dog ikke at være hensigtsmæssigt, i en og samme Paragraph at omfatte begge disse Tilfælde, der ere af en ikke libet forskjellig Natur. Medens nemlig Komplottet, som bemærket, forudsætter Deeltagelse i en fælles Beslutning om bestemte Forbrydelser, bestaaer det Eendommelige ved Banden netop deri, at dens Formaal gaar ud paa Udvælsen af en Række endnu ikke individuelt bestemte, eensartede eller ueensartede, Forbrydelser. Naar en Bestemmelse, der nærmest tilsigtes givet angaaende Komplottet, skulde affattes saaledes, at den ogsaa kunde omfatte Bandede medlemmer, vilde den derfor lettelig komme til at savne den ønskelige Klarhed. Ganske at lade Bandede medlemmene uomtalte i Straffeloven vilde imidlertid neppe heller være helbdigt med Hensyn til de flere særlige Synspunkter, som denne Materie frembyder, i hvilken Henseende bemærkes, at der ved Fastsættelsen af Straffen for de enkelte Medlemmer ikke alene bør sees hen til de enkelte Forbrydelser, hvori de have taget Deel, men tillige for alle Bandede medlemmers Vedkommende til det Indbegreb af endnu ikke iværksatte Forbrydelser, som den imellem dem bestaaende Forening gif ud paa. Man har derfor anseet det for rigtigt at optage to særskilte Paragrapher om Komplottet og om Bander, saameget mere, som der med Hensyn til flere derhenhørende Spørgsmaal, ifølge den hidtilværende Mangel paa fyldestgørende positive Regler, saavel som paa bestemte, igjennem grundige Undersøgelser vundne, videnskabelige Resultater, uden Tvivl hersker ikke liden Uklarhed selv blandt Jurister. Hvad Straffen for Komplottanter angaaer,

vil det iøvrigt her formeentlig være tilstrækkeligt at henvise til de i Udkastets § 52, i Overeensstemmelse med de ovenfor nærmere udtalede Grundsætninger om Straffen for Meddeeltagethed, givne Regler, at enhver Deeltager i et Komplot bliver at straffe som Hovedmand, hvilken Bestaffenheden og Omfanget af den af ham i det enkelte Tilfælde udvævede Virksomhed end maatte have været, ja selv om han — forsaavidt han da ikke er udtraadt af Komplottet — mulig slet ikke har deeltaget i selve Udvælsen af Forbrydelsen, idet han nemlig ligesuldt maa betragtes som Medophavsmand til denne, at allerede den blotte Indgaaelse af et Komplot er strafbar, nemlig som Forsøg paa Forbrydelsen, om der end ikke er gjort noget Skridt til Udførelsen af den lagte Plan, at Straffrihed indtræder, naar samtlige Deeltagere opløse Komplottet, førend endnu nogen Forbrydelse er begaaet, og at den enkelte Deeltager, der udtræder af Komplottet, bliver straffri, naar han forebygger Forbrydelsen, samt i modsat Fald straffes mindre, navnlig naar han har bestræbt sig for at hindre Forbrydelsen. At Straffen iøvrigt altid bliver at fastsætte med Stræng-
hed for de Deeltagere, der som Stiftere, Sty-
rere eller paa anden Maade have udvirket sær-
deles Virksomhed, følger af de almindelige
Grundsætninger for Straffens Udmaalning in-
denfor sammes lovbestemte Grændser (see Ud-
kastets § 57), saa at det er unødvendigt at til-
føie en udtrykkelig Bestemmelse derom.

Større Bannelighed er der formeentlig for-
bunden med en Fremstilling af de Regler, der
ifølge en rigtig Opfattelse af Bandens Væ-
sen, i Straffeloven bør opstilles som gjældende
med Hensyn til Straffen for Deeltagelse i en
saadan, og denne Materie har i Kommissionen
været Gjenstand for en meget omhyggelig Over-
veielse og udførlige Forhandlinger. Man er
derved kommen til den Erkjendelse, at da der
ved Bandens Stiftelse er tilveiebragt et per-
manent Organ for en vedvarende forbryderisk
Virksomhed, der iøvrigt kan omfatte Forbry-
delser ikke blot af forskjellig Slags, f. Ex. sim-
pelt og kvalificeret Tyveri, men ogsaa af for-
skjellig Art, f. Ex. Tyveri, Brandstiftelse og
Mord, bør der ved Bestemmelsen af Straffen
for Deeltagelse i en Bandede i Almindelighed